

30. oktober 2015

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 10. november 2015

- 1) Kommissionens handlingsplan for en kapitalmarkedsunion *Side 2*
 - *Rådskonklusioner*KOM(2015) 468
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet

- 2) Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunion) mv. *Side 10*
 - *Orientering fra formandskabet*KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet

- 3) Bankunionen: Offentlig brofinansiering til den fælles afviklingsfond (SRF) *Side 13*
 - *Politisk enighed*KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet

- 4) Kommissionens ØMU-pakke af 21. oktober 2015 *Side 20*
 - *Præsentation*KOM(2015) 600, KOM(2015) 601, KOM(2015) 602, KOM(2015) 603
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

- 5) Klimafinansiering *Side 29*
 - *Rådskonklusioner*KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

- 6) Opfølgning på G20 finansministtermøde og IMF årsmøde i Lima 8.-9. oktober 2015 *Side 33*
 - *Orientering fra formandskabet*KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

- 7) Ophævelse af rentebeskatningsdirektivet *Side 36*
 - *Punktet er ikke på dagsordenen for ECOFIN men ventes vedtaget på et rådsmøde som a-punkt uden diskussion.*KOM(2015) 129
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet

Dagsordenspunkt 1: Kommissionens handlingsplan for en kapitalmarkedsunion

KOM(2015)468

1. Resume

Som et centralt led i dagsordenen om at skabe vækst og beskæftigelse i EU vil Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet etablere en kapitalmarkedsunion for samtlige 28 EU-lande. Kommissionen offentliggjorde den 30. september 2015 en handlingsplan, hvori man konkretiserer initiativer, som man agter at iværksætte frem mod 2019 for at realisere kapitalmarkedsunionen. Handlingsplanen blev præsenteret på ECOFIN d. 6. oktober, og er en opfølgning på Kommissionens grøn bog offentliggjort den 18. februar 2015.

ECOFIN ventes d. 10. november 2015 at vedtage konklusioner om Kommissionens handlingsplan med Rådets overordnede prioriteter i det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen.

Hensigten med kapitalmarkedsunionen er at skabe mere velfungerende og integrerede kapitalmarkeder i EU med sigte på at fremme investeringer og forbedre finansieringsmuligheder for særligt små og mellemstore virksomheder (SMV), herunder ved at udvide anvendelsen af finansieringskilder uden for det traditionelle banksystem i EU. Handlingsplanen angiver områder, hvor Kommissionen allerede nu vurderer, at der er behov for lovgivningsforslag. Derudover berører planen en række områder, hvor der er behov for yderligere høringer, analyser, drøftelser mv., inden eventuelle konkrete tiltag iværksættes.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 6. oktober 2015, hvor Kommissionen præsenterede handlingsplanen. Der henvises desuden til samlenotat forelagt forud for ECOFIN d. 19. juni 2015, hvor ECOFIN også vedtog konklusioner om kapitalmarkedsunionen.

2. Baggrund

Arbejdet med etablering af en kapitalmarkedsunion skal ses som led i dagsordenen om at skabe vækst og beskæftigelse i EU. Kapitalmarkedsunionen er et langsigtet projekt for alle 28 EU-lande og en hovedprioritet for Kommissionen på det finansielle område.

Kommissionen anfører i sin handlingsplan af 30. september 2015, at stærkere kapitalmarkeder i EU vil mobilisere kapital og kanalisere den til blandt andet SMV'er og infrastrukturprojekter, bidrage til at gøre det finansielle system mere stabilt og styrke den finansielle integration og øge konkurrencen på det finansielle område. Kapitalmarkedsunionen skal muliggøre et bredere udvalg af finansieringsmuligheder for blandt andet SMV'er, samt give opsparende og investorer flere investeringsmuligheder og bedre afkast. Der henvises bl.a. til USA, hvor kapitalmarkederne er betragteligt mere udviklede end i EU.

3. Indhold

Handlingsplanen oplister en række initiativer, som Kommissionen agter at iværksætte frem mod 2019 med henblik på at realisere kapitalmarkedsunionen. Der er dels tale om mere konkrete forslag på kort sigt, dels om områder, hvor man bebuder yderligere analyser og høringer, inden eventuelle konkrete tiltag iværksættes på længere sigt. Der lægges op til både egentlige lovgivningsforslag, som behandles i den ordinære EU-beslutningsprocedure, samt en række ikke-lovningsmæssige tiltag i form af udbredelse af ”best practice”, erfaringsudveksling, brancheinitiativer mv.

Kort sigt

Blandt de konkrete forslag til lovgivning er Kommissionens forslag til regelsæt om simple, gennemsigtige og standardiserede sekuritiseringer (”STS-sekuritiseringer”).

En sekuritisering indebærer, at en udlåner, typisk et pengeinstitut, udsteder værdipapirer såsom obligationer med sikkerhed i en pulje af aktiver, fx en stor mængde udlån til SMV’er, så risikoen knyttet til disse udlån spredes og flyttes fra pengeinstituttet til de investorer, der køber værdipapirerne. Dette giver instituttet rum til at yde nye udlån. Forslaget ændrer blandt andet de eksisterende kapitalkrav, så STS-sekuritiseringer udløser lavere krav for de investorer, der holder disse, end tilfældet er i dag. Det skal øge investorenes tilskyndelse til at holde sekuritiseringer og dermed udvikle markedet for sekuritiseringer. Forslaget er offentliggjort samtidig med handlingsplanen og sigter på at give virksomheder, herunder særligt SMV’er mulighed for finansiering på mere attraktive vilkår.

Senere i år ventes desuden et forslag til revision af prospektdirektivet. Prospektdirektivet fastsætter krav til prospekter i forbindelse med værdipapirudstedelser, dvs. den information som kommunikerer til potentielle investorer om den udstedende virksomhed eller de relevante investeringsaktiver.¹ Revisionsforslaget skal blandt andet gøre det mindre byrdefyldt for SMV’er at udstede værdipapirer, men samtidig bevare et højt informationsniveau til investorerne.

I tillæg hertil har Kommissionen offentliggjort en delegeret forordning, som reducerer kravene til den kapital, som forsikringsselskaber skal holde i forbindelse med deres investeringer i infrastruktur. Formålet er at øge tilskyndelsen til sådanne investeringer.

Længere sigt

For så vidt angår de bebudede høringer og analyser vedrørende mere langsigtede tiltag, har Kommissionen parallelt med offentliggørelsen af handlingsplanen blandt andet igangsat en høring om en mulig fælles EU-ramme for såkaldte dækkede obligationer (”covered bonds”, fx danske realkreditobligationer). Kommissionen pointerer i den forbindelse, at eventuelle initiativer skal baseres på erfaringer fra velfungerende nationale markeder.

¹ Et prospekt er således et juridisk dokument, som giver investorerne et billede af virksomhedens forhold, herunder organisering, forventninger mv. samt økonomi i forbindelse med udstedelse af fx aktier og obligationer.

Der er derudover iværksat en høring om den samlede effekt af de finansielle reformer gennemført efter krisen for at vurdere, om der i de nye regler er tale om overlap, unødvendige administrative og tilsynsmæssige byrder, utilsigtede negative konsekvenser og lignende. Høringen gennemføres for at Kommissionen kan vurdere, om der er behov for forslag til justeringer af regelsættet.

Ligeledes lægger Kommissionen i en særskilt høring op til en styrket brug af såkaldte venturekapital- socialentreprenørskabsfonde i Europa, herunder ved at administratorer af større fonde end hidtil kan etablere og markedsføre denne type af fonde, for at tilføre mere kapital til markederne.²

Blandt de øvrige tiltag, som bebudes på længere sigt, kan nævnes: 1) en særskilt grønbog vedrørende styrkede valgmuligheder og konkurrence for finansielle produkter rettet mod detailinvestorer; 2) en analyse af nationale regimer vedr. crowdfunding med henblik på at overveje, hvilke tiltag der bedst kan fremme crowdfunding som finansieringskilde i EU³; 3) forslag vedr. insolvensprocedurer for virksomheder mhp. at fjerne de væsentligste barrierer for kapitalens fri bevægelighed.

Der henvises i øvrigt til bilag 1 nedenfor, hvor Kommissionens tiltag i handlingsplanen er opregnet.

Udkast til rådskonklusioner

Det ventes, at ECOFIN vil vedtage konklusioner om handlingsplanen om de overordnede prioriteter, som Rådet lægger vægt på i det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen. Udkastet til konklusioner siger blandt andet, at Rådet:

- Støtter handlingsplanen til udvikling af en kapitalmarkedsunion, herunder den trinvise tilgang med forslag baseret på grundige analyser, samt den første pakke af konkrete initiativer;
- Understreger relevansen af kapitalmarkedsunionen og udviklingen og integrationen af kapitalmarkeder for alle 28 medlemslande, samt understreger at alle initiativer skal efterleve subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne;
- Udtrykker sin støtte til de prioritetsområder, som tilkendes af Kommissionen i handlingsplanen med vægt på bl.a. styrkede finansieringsmuligheder for virksomheder, ikke mindst SMV'er, samt på gode rammebetingelser for infrastrukturinvesteringer;
- Støtter en styrkelse af investeringer og produktudbuddet for detailinvestorer og institutionelle investorer, herunder i form af overvejelser om muligheden for en ramme for europæiske personlige pensionsordninger;
- Støtter en styrkelse af kreditinstitutters udlånskapacitet gennem regler, som skal muliggøre simple, transparente og standardiserede sekuritiseringer, samt

² Venturekapitalfonde er generelt fonde, som stiller risikovillig kapital til rådighed, fx for SMV'er. Socialentreprenørskabsfonde kan ligeledes siges at stille risikovillig kapital til rådighed. Men sigtet er her i højere grad på at skabe en social værdi af investeringer, fx i form af innovation eller betydning for det civile samfund.

³ Crowdfunding er den praksis, hvor en virksomhed eller et projekt modtager bidrag (typisk mindre beløb) fra et stort antal privatpersoner fx gennem en internetplatform. Bidragsyderne kan fx være eksisterende eller potentielle kunder til virksomheden eller det konkrete produkt, der ydes crowdfunding til.

gennem en undersøgelse af de mulige gevinster forbundet med en fælleseuropæisk ramme for dækkede obligationer (covered bonds), som bygger på velfungerende nationale markeder;

- Støtter vurdering af sammenhæng mellem og samlede virkninger på realøkonomien af finansiel regulering vedtaget efter krisen;
- Støtter undersøgelse og adressering af grænseoverskridende barrierer for kapitalbevægelser, herunder mulige pragmatiske løsninger på skattemæssige barrierer relateret til dobbeltbeskatning;
- Ser frem til Kommissionens forslag om revision af prospektdirektivet;
- Understreger den fortsatte vigtighed af principperne om finansiel stabilitet og investorbeskyttelse, samtidig med at man noterer sig Kommissionens intention om gennemgå de eksisterende regler på dette område mhp. at sikre konsistens og proportionalitet;
- Opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af EU's principper for vurdering af tredjelandsregimer i sammenligning med EU's regler, herunder principperne om gensidig anerkendelse og ligebehandling;
- Opfordrer Kommissionen til at konsultere landene mhp. identifikation af barrierer forbundet med insolvenslovgivning i landene. Ser frem til at Kommissionen på det grundlag fremsætter forslag, som er baseret på "best practice", velfungerende nationale markeder og respekt for principperne om subsidiaritet og proportionalitet, så de primære barrierer relateret til insolvenslovgivning adresseres;
- Deler Kommissionens vurdering, at de næste skridt i kapitalmarkedsunionen kan gennemføres uden udvidelse af de europæiske finansielle tilsynsmyndigheders (ESA'erne) nuværende mandat og noterer sig Kommissionens intention om at ville fremlægge en hvidbog om ESA'ernes finansiering;
- Genkalder sig landenes forpligtigelse til en egentlig kapitalmarkedsunion med en højere kvalitet i den finansielle integration, styrkede kapitalmarkeder og bankfinansiering, mere balancerede finansieringsstrukturer samt en højere grad af investeringer og privat risikodeling på tværs af grænser.
- Rådet ser frem til et videre arbejde med Kommissionen mhp. at identificere måder hvorpå man kan fjerne tilskyndelsen til finansiering ved gæld fremfor egenkapital som følge af forskelle i disses skattemæssige behandling.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet støtter arbejdet med en kapitalmarkedsunion og har opfordret til hurtige fremskridt med handlingsplanen og initiativer i den forbindelse.⁴

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+MOTION+B8-20150655+0+DOC+XML+V0//EN>

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Handlingsplanen har i sig selv ingen konsekvenser for gældende dansk ret. Konsekvenserne af de enkelte forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen har i sig selv ingen statsfinansielle konsekvenser. Konsekvenserne af de enkelte forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har i sig selv ingen samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Konsekvenserne af de forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt. Det overordnede hensyn med kapitalmarkedsunionen er at bidrage til øget vækst og beskæftigelse.

9. Høringer

Der henvises til regeringens grund- og nærhedsnotat af 14. april 2015 vedrørende høringssvar til grønbogen om kapitalmarkedsunionen. Der pågår aktuelt høring i specialudvalget for den finansielle sektor vedr. Kommissionens konsultation om covered bonds, konsultation om den samlede virkninger af den finansielle lovgivning vedtaget efter krisen samt vedr. Kommissionens forslag til STS-sekretisering, jf. ovenfor.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes at være opbakning til konklusionerne blandt de øvrige lande.

11. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til konklusioner og forventer at kunne støtte den enighed på grundlag af udkastet, som vil kunne opnås på ECOFIN.

Regeringen støtter generelt kapitalmarkedsunionen, herunder intentionen om at fremme nye muligheder for virksomheders adgang til finansiering, samt om at kapitalmarkedsunionen er et initiativ for alle 28 EU-lande. Stillingtagen til de konkrete forslag som opfølgning på handlingsplanen må i sagens natur afvente de konkrete forslag og tiltag.

Handlingsplanen vurderes generelt at være et godt bud på skridt for skridt at adressere de udfordringer, EU i dag har, når det gælder udnyttelse af potentialet i velfungerende og sammenhængende kapitalmarkeder. Det er positivt, at eventuelle initiativer vedr. dækkede obligationer forventes baseret på og tage hensyn til eksisterende velfungerende markeder, herunder dansk realkredit.

Der henvises endvidere til dansk høringssvar på Kommissionens grønbog oversendt til orientering til Folketingets Europaudvalg 8. juni.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Handlingsplanen er senest forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 6. oktober 2015. Der henvises i øvrigt til regeringens grund- og nærhedsnotat om Kommissionens grønbog oversendt til Folketingets Europaudvalg 14. april 2015 samt samlenotat om vedtagelse af rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN d. 19. juni 2015.

Bilag 1: Kommissionens handlingsplan om en kapitalmarkedsunion

Tabel 1

Kommissionens handlingsplan til en kapitalmarkedsunion – planlagte initiativer frem til 2019

Hensigt/formål	Udvalgte konkrete initiativer	Tidspunkt
Vækstinitiativer – styrke finansieringen af virksomheder		
Styrke venturekapital og egenkapitalfinansiering	Forslag til såkaldte venturekapital-funds of funds omfattende hele Europa (paneuropæiske) og multinationale fonde	2. kvartal 2016
	Revision af lovgivning vedr. venturekapitalfonde og sociale entreprenørskabsfonde	3. kvartal 2016
	Undersøgelse om skatteincitamenter til venturekapital og investorer som har fokus på at støtte nystartede virksomheder (såkaldte business angels)	2017
Overvinde informationsbarrierer for investeringer i SMV'er	Styrket tilbagemelding (feedback) fra banker, som har givet afslag på SMV'ers ansøgning om lån	2. kvartal 2016
	Kortlægning af den eksisterende lokale eller nationale støtte- og rådgivningskapacitet i hele EU for at fremme bedste praksis	2017
	Undersøge, hvordan paneuropæiske informationssystemer kan udvikles eller støttes	2017
Fremme innovative former for finansiering	Rapport om crowdfunding	1. kvartal 2016
	Udarbejde en koordineret tilgang til fondes oprettelse af lån og vurdere mulighederne for en fremtidig EU-ramme	4. kvartal 2016
Lettere adgang for virksomheder til finansiering via finansielle markeder		
Styrke adgang til finansielle markedspladser	Forslag til revision af prospektdirektivet	4. kvartal 2015
	Evaluere regulatoriske barrierer i EU for SMV'ers notering på finansielle markedspladser, herunder vækstmarkeder	2017
	Evaluere virksomhedsobligationsmarkeder i EU med fokus på, hvor likviditeten kan forbedres	2017
Styrke egenkapitalfinansiering	Afhjælpe skævheder mellem beskatning af gæld og aktier, som en del af lovforslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (CCCTB)	4. kvartal 2016
Fremme af langsigtede investeringer, investeringer i infrastruktur og bæredygtige investeringer		
Styrke investeringer i infrastruktur	Justering af kalibreringer i Solvens II-direktivet med henblik på forsikringsselskabers investeringer i infrastruktur og europæiske langsigtede investeringsfonde	3. kvartal 2015
	Gennemgå kapitalkravforordningen (CRR) for kreditinstitutter og ændre infrastrukturkalibreringerne heri, hvis relevant	Igangsat
Sikre konsistens i EU's regelsæt om finansielle tjenesteydelser	Opfordring fra Kommissionen til indsendelse af dokumentation om den samlede virkning af den finansielle regulering vedtaget efter krisen	3. kvartal 2015
Styrkelse af investeringer fra detail- og institutionelle investorer		
Øge valgmulighederne og konkurrencen for finansielle produkter i detailledet	Grøn bog om finansielle tjenesteydelser i detailledet og forsikring	4. kvartal 2015
Hjælpe private investorer med at gøre en bedre handel	Vurdering af EU's markeder for investeringsprodukter i detailledet	2018
Støtte af opsparing til pension	Vurdering af mulighederne for en ramme for at etablere europæiske personlige pensionsordninger	4. kvartal 2016
Udvide mulighederne for institutionelle investorer og fondsforvaltere	Vurdering af den tilsynsmæssige behandling af egenkapital og gæld i private selskaber under Solvens II	2018
	Høring om de væsentligste hindringer for investeringsfondes grænseoverskridende salgsaktivitet	2. kvartal 2016

Tabel 1 (fortsat)

Kommissionens handlingsplan til en kapitalmarkedsunion – planlagte initiativer frem til 2019

Hensigt/formål	Udvalgte konkrete initiativer	Tidspunkt
Øge bankers kapacitet til at finansiere realøkonomien		
Styrkelse af lokale finansielle netværk	Undersøge, om alle EU-lande kan tillade lokale låneforeninger (såkaldte "local credit unions") uden for EU's regelsæt om kapitalkrav for kreditinstitutter	Igangsat
Etablere EU-sekretiseringsmarkeder	Forslag til simple, transparente og standardiserede sekuritiseringer og revision af kapitalkalibreringerne for kreditinstitutter i den forbindelse	3. kvartal 2015
Understøtte kreditinstitutters finansiering af økonomien i bred forstand	Høring om en EU-ramme for covered bonds (dækkede obligationer, fx realkreditobligationer) og lignende strukturer til SMV-lån.	3. kvartal 2015
Styrke investeringer på tværs af grænser		
Fjerne nationale hindringer for grænseoverskridende investeringer	Rapport om nationale hindringer for frie kapitalbevægelser	4. kvartal 2016
Forbedre markedsinfrastruktur til grænseoverskridende investeringer	Målråttede tiltag vedrørende ejendomsretlige problemer vedrørende ejerskab af værdipapirer og virkninger for tredjepart af overdragelsen af fordringer	2017
	Gennemgå fremskridt med hensyn til fjernelse af tilbageværende såkaldte Giovannini-hindringer, dvs. grænseoverskridende hindringer for clearing og afvikling af værdipapirhandler	2017
Fremme af konvergens i insolvensbehandling	Lovgivningsinitiativ om virksomheders insolvens, som fjerner de væsentligste barrierer for frie kapitalbevægelser	4. kvartal 2016
Fjerne grænseoverskridende skattemæssige hindringer	Bedste praksis og adfærdskodeks for procedurer for fritagelse for kildeskat	2017
	Undersøgelse om diskriminerende skattemæssige hindringer i forbindelse med pensionsfondes og livsforsikringsselskabers grænseoverskridende investeringer	2017
Styrkelse af tilsynsmæssig konvergens og kapacitetsopbygning på kapitalmarkedet	Strategi om tilsynsmæssig konvergens for at bidrage til, at det indre marked for kapital kommer til at fungere bedre	Igangsat
	Hvidbog om ESA'ernes finansiering og forvaltning	2. kvartal 2016
	Udarbejde en strategi for ydelse af teknisk bistand til medlemsstater med henblik på at støtte kapitalmarkeds kapacitet	3. kvartal 2016
Fremme kapaciteten til at bevare den finansielle stabilitet	Gennemgå EU's makroprudentielle rammer	2017

Kilde: Kommissionens handlingsplan om en kapitalmarkedsunion af 30. september 2015.

Dagsordenspunkt 2: Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunion) mv.

1. Resume

Der ventes på ECOFIN d. 10. november 2015 på ny orienteret om status for det styrkede banksamarbejde (bankunionen), herunder status for deltagende landes ratifikation af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA). Der ventes også en status for national implementering af EU28-direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD) og direktivet om nationale indskydergarantiordninger (DGS). Kommissionen vil formentlig opfordre landene til yderligere fremskridt i implementeringen, hvor dette endnu udestår. Der var senest på ECOFIN d. 6. oktober en lignende status.

Der henvises til tidligere samlenotater vedr. status for bankunionen, forelagt Folketingets Europaudvalg, senest forelagt forud for ECOFIN d. 6. oktober 2015.

2. og 3. Baggrund og indhold

Bankunionens fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM) under Den Europæiske Centralbank (ECB) blev aktiveret d. 4. november 2014. Den fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism – SRM) er aktuelt under opbygning. Etableringen af den fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund) forudsætter national ratifikation af den mellemstatslige aftale (Intergovernmental Agreement – IGA) i de lande, der deltager i bankunionen. IGA'en fastlægger rammen for deltagerlandenes indbetalinger af deres respektive bankers bidrag til de nationale afdelinger i den fælles afviklingsfond. Medio oktober 2015 havde kun otte deltagende lande ratificeret den mellemstatslige aftale. Frist herfor er 30. november 2015. For at den fælles afviklingsfond kan træde i kraft den 1. januar 2016 skal aftalen forinden være ratificeret af deltagende lande med tilsammen 90 pct. af deltagende landes stemmer i Rådet.

Den fælles afviklingsmekanisme bygger på regelsættet fra direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD), som gælder hele EU28. Fristen for national implementering af BRRD var 1. januar 2015. Medio oktober havde størstedelen af EU-landene implementeret BRRD, mens implementering i de øvrige lande fortsat udestår. Kommissionen har d. 22. oktober 2015 anmeldt traktatkrænkelssager til EU-domstolen imod Tjekkiet, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Rumænien og Sverige som konsekvens af, at de endnu ikke har gennemført BRRD.

Godt en tredjedel af landene havde medio oktober implementeret direktivet om nationale indskydergarantiordninger (Deposit Guarantee Schemes – DGS). Fristen var primo juli 2015.

BRRD, DGS og IGA-ratificering er aktuelt genstand for lovgivningsprocesser i flere lande og billedet af implementeringen kan ændre sig på kortere sigt. Bilag 1 giver et overblik over aktuell status for gennemførelse af BRRD, DGS og IGA.

Den nye lovgivning, som implementerer BRRD og DGS i Danmark, er trådt i kraft den 1. juni 2015.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Bankunionen vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, uanset om Danmark deltager eller ej, da den må forventes at bidrage til finansiell og økonomisk stabilitet i euroområdet og i EU som helhed.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande ventes at tage orienteringen til efterretning.

11. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side vil man tage orienteringen til efterretning.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der blev senest givet en status for gennemførelsen af bankunionen i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN d. 6. oktober 2015.

Bilag 1: Status for ratificering af IGA og gennemførelse af BRRD og DGS

Tabel 1

Status for ratificering af IGA og gennemførelse af BRRD og DGS, 13. oktober 2015

Land	IGA	BRRD	DGS
Østrig	Pågående	Gennemført	Gennemført
Belgien	Pågående	Gennemført	Pågående
Cypern	Ratificeret	Gennemført	Pågående
Estland	Pågående	Gennemført	Pågående
Finland	Ratificeret	Gennemført	Gennemført
Frankrig	Ratificeret	Gennemført	Pågående
Tyskland	Ratificeret	Gennemført	Gennemført
Grækenland	Pågående	Gennemført	Pågående
Irland	Pågående	Gennemført	Pågående
Italien	Pågående	Gennemført	Pågående
Letland	Ratificeret	Gennemført	Gennemført
Litauen	Pågående	Gennemført	Pågående
Luxembourg	Pågående	Pågående	Pågående
Malta	Pågående	Gennemført	Pågående
Nederlandene	Pågående	Pågående	Pågående
Portugal	Ratificeret	Gennemført	Gennemført
Slovakiet	Ratificeret	Gennemført	Pågående
Slovenien	Pågående	Gennemført	Pågående
Spanien	Ratificeret	Gennemført	Pågående
Bulgarien	Pågående	Gennemført	Gennemført
Kroatien	-	Gennemført	Gennemført
Tjekkiet	Pågående	Pågående	Pågående
Danmark	-	Gennemført	Gennemført
Ungarn	-	Gennemført	Gennemført
Polen	-	Pågående	Pågående
Rumænien	-	Pågående	Pågående
Sverige	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere	Pågående	Pågående
UK	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere	Gennemført	Gennemført
Frist	Ultimo november 2015	1. januar 2015	Primo juli 2015

Anm.: IGA: Mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond. BRRD: Direktivet om genopretning og afviklings af kreditinstitutter. DGS: Direktivet om nationale indskydergarantiordninger. BRRD og DGS og IGA-ratificering er aktuelt genstand for lovgivningsprocesser i flere lande og billedet af implementeringen kan ændre sig på kortere sigt. Status for BRRD og DGS er pr. 13. oktober 2015. Status for ratificeringen af IGA er pr. 30. oktober 2015.

Kilde: Kommissionen, bl.a. pressemeddelelse: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-827_en.htm?locale=en.

Dagsordenspunkt 3: Bankunionen: Offentlig brofinansiering til den fælles afviklingsfond (SRF)

1. Resume

EU-landene drøfter som led i det styrkede banksamarbejde (bankunionen) aktuelt såkaldt offentlig brofinansiering fra deltagerlandene til bankunionens fælles sektorfinansierede afviklingsfond (SRF). SRF opbygges i overgangsperioden 2016-23, hvor de deltagende landes kreditinstitutter indbetaler midler til de respektive nationale afdelinger i SRF, som gradvist fusioneres til én fælles fond (afdelingerne mutualiseres). Den offentlige brofinansiering skal sikre finansiering, hvis bail-in (nedskrivning af tilgodehavender hos aktionærer og kreditorer) og midlerne i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende kreditinstitut. Den offentlige brofinansiering skal være midlertidig, idet midlerne, inkl. forrentning, altid skal tilbagebetales til de nationale statskasser af kreditinstitutter i de deltagende lande, hvis brofinansiering aktiveres.

Det blev besluttet på ECOFIN d. 6. oktober 2015, at man fra 1. januar 2016 vil sikre denne offentlige brofinansiering til SRF i form af individuelle kreditlinjer ("kassekreditter") fra hvert af de deltagende lande til landenes respektive nationale afdelinger i SRF. På lidt længere sigt og senest efter overgangsperioden, dvs. senest fra 2024, skal der etableres en permanent fælles offentlig bagstopper ("backstop") for SRF fra de deltagende lande. Her overvejes anvendelse af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM (den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme). Ligebehandling, der sikrer deltagende ikke-eurolande samme grad af dækning som eurolandene, på linje med erklæringen fra ECOFIN 10. december 2013, vil i givet fald kræve supplerende ordninger, idet ikke-eurolandene ikke deltager i ESM.

EU-landene drøfter aktuelt en mulig fremrykning af etableringen af den permanente backstop, så den træder i kraft på et tidspunkt før 2024. Ifm. ECOFIN d. 6. oktober var der opbakning til, at der arbejdes videre med en fremrykning af overgangen fra de nationale kreditlinjer til den permanente backstop til et tidspunkt før 2024, særligt de mulige betingelser for en sådan fremrykket overgang. Der er på ECOFIN 10. november lagt op til drøftelse af dette spørgsmål, og landene vil muligvis søge at nå til enighed om princippet om en betinget fremrykning. De nærmere endelige betingelser ventes i givet fald først aftalt efterfølgende. Der ventes ikke på det kommende ECOFIN nogen drøftelse af udformningen af den permanente backstop. Drøftelser heraf ventes først i løbet af overgangsperioden.

Aktuelt deltager kun eurolandene i bankunionen. Danmark og andre ikke-eurolande vil først skulle deltage i brofinansieringen, herunder oprette en individuel kreditlinje til SRF, såfremt de vælger at deltage i bankunionen.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 6. oktober 2015.

2. Baggrund og formål

Landene i bankunionen, som aktuelt kun er eurolandene, skal pr. 1. januar 2016 etablere en fælles sektorfinansieret afviklingsfond (SRF). Det vil være alle kreditinstitutter i de deltagende lande, som skal indbetale til SRF. SRF kan finansiere

eventuelle yderligere omkostninger ved krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter i ekstraordinære situationer. Hovedreglen er, at der først skal gennemføres nedskrivning af det nødlidende kreditinstituts aktionærer og kreditorer (såkaldt bail-in). I forlængelse heraf vil SRF først blive anvendt, såfremt bail-in eller anden tabsabsorbtion pålagt et nødlidende instituts aktionærer og kreditorer ikke er tilstrækkeligt til at dække tabene.

Boks 1

Nedskrivning af kreditinstitutters aktionærer og kreditorer (bail-in) mv.

Offentlig brofinansiering til håndtering af nødlidende kreditinstitutter i de deltagende lande skal være en sidste midlertidig finansieringskilde, såfremt andre finansieringskilder til rådighed ikke er tilstrækkelige. Disse andre finansieringskilder trækkes der på i følgende prioriterede rækkefølge (omtalt som et såkaldt 'vandfald'):

- Nedskrivning af det nødlidende kreditinstituts aktionærer og kreditorer (bail-in), som er hovedreglen i bankunionen i kraft af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM-forordningen) og i EU i kraft af EU28-direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD) (og som også er princippet i de danske bankpakker)
- Indbetalte bidrag fra kreditinstitutterne (såkaldt ex ante bidrag) i de deltagende lande til SRF. Dvs. de midler, der allerede er indbetalt og tilgængelige.
- Ekstraordinært opkrævede bidrag fra kreditinstitutterne (såkaldt ex post bidrag) i det pågældende deltagende land, hvor et institut bliver nødlidende – forudsat midlerne kan tilvejebringes tilstrækkeligt hurtigt.
- Lån mellem de nationale afdelinger i SRF inden for nærmere fastlagte rammer.
- Midler lånt af SRF på markedet af private investorer mv.

Kilde: Den fælles afviklingsmyndighed (SRB) og mellemstatslig aftale om den fælles afviklingsfond (IGA).

I perioden 2016-23 opbygges midlerne i SRF til ca. 55 mia. euro og de indbetalte midler i SRF overgår i samme periode gradvist fra et system af adskilte nationale fonde til én fælles fond (afdelingerne mutualiseres).

EU-landene drøfter aktuelt såkaldt *midlertidig offentlig brofinansiering* fra deltagerlandene til SRF i overgangsperioden. Brofinansieringen skal tage form af individuelle kreditlinjer fra de deltagende lande til SRF. Den offentlige brofinansiering skal sikre finansiering af krisehåndtering af nødlidende banker, hvis de primære finansieringskilder, særligt det påkrævede omfang af bail-in og anvendelse af midlerne i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere det et nødlidende kreditinstitut, *jf. boks 1*.

Brofinansieringen skal understøtte finansiel stabilitet i de deltagende lande og i EU som helhed. Det vil være alle kreditinstitutter i de deltagende lande, som skal indbetale til SRF. Fordelingsnøglen bestemmes af kreditinstitutternes størrelse og risiko, hvorved de største og mest risikofyldte institutter betaler mest.

Brofinansieringen skal konkret sikre, at der altid er mindst 55 mia. euro til rådighed for SRF til krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter. I takt med at midlerne i SRF bygges op, reduceres den potentielle brofinansiering, dvs. midlerne til rådighed under de deltagende landes kreditlinjer. Ved udløbet af overgangsperioden, når midlerne i SRF har nået sit målniveau, er det således ikke længere hensigten, at der skal være midler til rådighed under kreditlinjerne.

Brofinansieringen skal være på plads fra 1. januar 2016, hvor den fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism – SRM) træder fuldt i kraft og skal kunne krisehåndtere de største kreditinstitutter.⁵ De mindre institutter håndteres som udgangspunkt nationalt uden brug af SRF.

Senest fra 2024 skal der være etableret en *permanent fælles offentlig backstop* for SRF for både eurolande og deltagende ikke-eurolande ("fiscal backstop"). Det vil være en afløser for brofinansieringen, og skal kunne finansiere krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter i de deltagende lande, hvis det påkrævede omfang af bail-in og anvendelse af midlerne i SRF ikke er tilstrækkeligt.

ECOFIN vedtog i december 2013 en erklæring vedr. brofinansiering og den permanente backstop. Erklæringen understreger, at løsningerne vedr. brofinansiering og den permanente backstop skal udformes, så de over tid er finanspolitisk neutrale. Kreditinstitutterne skal således i alle tilfælde tilbagebetale evt. træk på brofinansieringen eller den permanente backstop, og der vil således ikke skulle være direkte statsfinansielle konsekvenser for de deltagende lande forbundet med brofinansieringen eller den permanente backstop.

ECOFIN's 2013-erklæring fastslår også, at der skal sikres ligebehandling mellem eurolande og ikke-eurolande, der måtte vælge at deltage i bankunionen, både mht. brofinansiering i overgangsperioden og den permanente backstop.

Eurolande, der ikke selv kan finansiere brofinansiering til deres nationale afdeling i SRF, vil i overgangsperioden indtil videre have mulighed for at låne fra eurolandenes fælles lånefond (ESM). Deltagende ikke-eurolande, der ikke selv kan finansiere brofinansiering til deres nationale afdeling i SRF, deltager ikke i ESM, men vil i overgangsperioden kunne låne fra EU's betalingsbalancefacilitet (Balance of Payments facility – BoP) til brofinansiering. Det følger af en erklæring fra ECOFIN fra december 2014 og sikrer en passende grad af ligebehandling mellem eurolande og deltagende ikke-eurolande, jf. ECOFIN's 2013-erklæring.

Den permanente backstop ventes at skulle træde i stedet for disse muligheder.

3. Indhold

På ECOFIN d. 6. oktober blev det besluttet, at man fra 1. januar 2016 vil sikre offentlig brofinansiering til SRF i form af individuelle kreditlinjer ("kassekreditter") fra hvert af de deltagende lande til deres respektive nationale afdelinger i SRF. Det blev også besluttet, at man vil drøfte muligheder og betingelser for en eventuel fremrykning af den permanente offentlige backstop.

På kort sigt – individuelle kreditlinjer til SRF og bilaterale aftaler herom

⁵ Det drejer sig aktuelt om de 130 største kreditinstitutter i de deltagende lande, som er under den fælles tilsynsmyndigheds (ECB) direkte tilsyn, samt andre grænseoverskridende kreditinstitutter.

Individuelle kreditlinjer betyder, at et deltagende lands kreditlinje kun kan komme i brug, hvis et kreditinstitut eller datterselskab af et udenlandsk kreditinstitut hjemmehørende i det pågældende deltagende land bliver nødlidende, og der ikke er nok midler i den pågældende nationale afdeling og de fælles midler i SRF (dvs. den mutualiserede del af de nationale afdelinger). Aktiveres et deltagende lands kreditlinje, vil det være kreditinstitutter i det pågældende land, som skal tilbagebetale de lånte midler.

EU-landene aftaler på teknisk niveau et såkaldt ”term sheet” (aftaleramme) med de nærmere betingelser for deltagende landes individuelle kreditlinjer til deres respektive nationale afdelinger i SRF.

Bestemmelserne om og procedurer for kreditlinjerne skal i praksis fastlægges i enslydende bilaterale aftaler mellem hvert deltagende land og den fælles afviklingsinstans (SRB) på grundlag af betingelserne i rammeaftalen. Udformningen af en sådan bilateral aftale drøftes endnu på teknisk niveau.

Spørgsmålet om national godkendelse af træk på deltagende landes kreditlinjer drøftes fortsat. Diskussionen er, om lande skal have mulighed for først at godkende anmodninger fra SRB om træk på landenes kreditlinjer til krisehåndtering af kreditinstitutter, før der kan ske udbetalinger, eller om SRB skal have generel mulighed for at trække på landenes kreditlinjer uden konkret godkendelse af de pågældende lande i de enkelte tilfælde. Et kompromis forventes at indebære mulighed for national godkendelse af SRB’s træk på kreditlinjer. Det ventes således, at SRB skal anmode om og kunne foretage træk på kreditlinjer efter forudgående national godkendelse af sådanne træk, hvor et land vil skulle gøre sit bedste for at opnå national godkendelse af en anmodning fra SRB om et træk. Dette søger at opnå en balance mellem et behov for national godkendelse af træk på kreditlinjer, som nogle lande har lagt vægt på, og samtidig skabe tilstrækkelig sikkerhed for, at kreditlinjer er til rådighed for SRB i en konkret relevant situation.

Træk på individuelle kreditlinjer vil som udgangspunkt skulle tilbagebetales af SRB inden for 24 måneder, og senest inden for 36 måneder.

Træk på kreditlinjer vil blive forrentet svarende til det pågældende deltagende lands finansieringsomkostning.

De individuelle kreditlinjer vil blive annulleret enten ved udløbet af overgangsperioden i 2023 eller ved etableringen af den permanente backstop, såfremt denne indføres før udløbet af overperioden.

Danmark vil først skulle indgå en bilateral aftale med SRB om at stille en kreditlinje til en dansk afdeling i SRF til rådighed i den situation, hvor Danmark vælger at deltage i bankunionen (se uddybning under statsfinansielle konsekvenser).

På længere sigt – fælles offentlig backstop for SRF, evt. brug af eurolandenes ESM

På længere sigt, evt. allerede på et tidspunkt i overgangsperioden 2016-2023, men senest fra starten af 2024, skal der etableres en permanent fælles offentlig backstop for SRF.

En eventuel fremrykning af den permanente backstop skal ses som et kompromis mellem på den ene side en gruppe af lande, som lægger vægt på, at brofinansieringen skal udgøres af nationale kreditlinjer, og på den anden side en gruppe af lande, som lægger vægt på fælles finansieringsløsninger. Sidstnævnte gruppe af lande ser en fremrykning af den permanente backstop som betingelse for at acceptere brofinansiering i form af rent individuelle kreditlinjer til en start.

Som permanent backstop overvejes særligt for eurolandene at bruge deres fælles lånefacilitet, ESM, til at yde kreditlinjer direkte til SRF, dvs. udenom det pågældende euroland, som har behov for brofinansiering. Anvendelse af ESM som den permanente backstop (fra et tidspunkt i overgangsperioden eller fra 2024), vil medføre behov for ændring af ESM-traktaten, der aktuelt ikke giver mulighed for dette.

Ligebehandling, der sikrer deltagende ikke-eurolande samme grad af dækning som eurolandene, på linje med erklæringen fra ECOFIN 10. december 2013, vil i givet fald kræve supplerende ordninger, idet ikke-eurolandene ikke deltager i ESM.

Muligt kompromis om betinget overgang fra individuelle kreditlinjer til permanent backstop

Som et kompromis mellem på den ene side de lande, som lægger vægt på brofinansiering i form af nationale kreditlinjer og som generelt foretrækker fastholdelse af den oprindelige tidsplan med etablering af den permanente backstop fra 2024, og på den anden side de lande, som generelt lægger vægt på fælles løsninger, drøftes en *betinget* tidligere overgang til den permanente backstop. Det nærmere indhold af en sådan betinget overgang ligger endnu ikke fast.

En sådan betinget overgang kan indebære, at den permanente backstop kan introduceres på et tidspunkt før 2024, hvis de deltagende lande gennemfører tiltag, som adresserer nuværende forskelle i risici for træk på den permanente backstop. Betingelserne vil kunne omfatte krav om gennemførelse af relevante direktiver, særligt EU28-direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) om bail-in, og ratifikation af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA), samt eventuelt yderligere betingelser, fx tiltag vedr. finansiel regulering. Der ventes ift. den betingede overgang at skulle sikres lige vilkår for eurolande og deltagende ikke-eurolande. De nærmere betingelser er endnu ikke afklaret.

Ifm. ECOFIN d. 6. oktober var der opbakning til, at der arbejdes videre med en fremrykning af overgangen fra de nationale kreditlinjer til den permanente backstop til et tidspunkt før 2024, særligt de mulige betingelser for en sådan fremrykket overgang. Der er på ECOFIN 10. november lagt op til drøftelse af dette spørgsmål, og landene vil muligvis søge at nå til enighed om princippet om en betinget fremrykning. De nærmere endelige betingelser ventes i givet fald først

aftalt efterfølgende. Der ventes ikke på det kommende ECOFIN nogen drøftelse af udformningen af den permanente backstop. Drøftelse heraf ventes først i løbet af overgangsperioden.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser, idet Danmark ikke deltager i bankunionen på nuværende tidspunkt. Vælger Danmark at deltage i bankunionen fra et tidspunkt i løbet af i overgangsperioden 2016-23, vil Danmark skulle etablere en kreditlinje til Danmarks nationale afdeling i SRF. Størrelsen heraf vil skulle svare til det samlede bidrag fra de danske institutter til SRF. I takt med at midlerne i SRF bygges op, reduceres midlerne til rådighed under kreditlinjen.

I medfør af BRRD skal alle EU-lande etablere en national sektorfinansieret afviklingsformue, der for Danmarks vedkommende vil udgøre i størrelsesordenen 8-9 mia. kr. Hvis Danmark deltager i det styrkede banksamarbejde, vil bidraget fra de danske institutter til SRF formentlig være i samme størrelsesorden. Brofinansieringen vil i givet fald skulle være finanspolitisk neutral over tid, jf. ovenfor.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Brofinansiering til SRF fra de deltagende lande må forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, uanset om Danmark deltager i bankunionen eller ej, da den må forventes at bidrage til finansiel og økonomisk stabilitet. Brofinansiering har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser i Danmark, uanset om Danmark deltager i bankunionen eller ej.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene har på ECOFIN den 6. oktober 2015 konkluderet, at brofinansiering til SRF fra 1. januar 2016 skal have form af individuelle kreditlinjer. Flere lande lægger vægt på tidligere indførelse af den permanente backstop. Andre lande lægger vægt på individuelle løsninger ift. brofinansiering og som udgangspunkt en fastholdelse af den oprindelige tidsplan for den permanente backstop. Det er muligt, at landene vil kunne opnå enighed om en betinget overgang fra individuelle kreditlinjer til den permanente backstop på et tidspunkt før 2024.

11. Regeringens generelle holdning

Danmark vil først skulle stille offentlig midlertidig brofinansiering til rådighed i bankunionen, såfremt Danmark vælger at deltage.

Fra dansk side har man arbejdet intenst for at sikre, at ikke-eurolande har mulighed for at deltage i bankunionen på lignende vilkår som eurolande. Ligebehandling vurderes at være opnået i bankunionens nuværende konstruktion. Fra dansk side arbejdes nu på også at sikre ligebehandling, når det gælder offentlig brofinansiering i overgangsperioden og den permanente offentlige backstop.

Regeringen støtter en løsning i overgangsperioden fra 1. januar 2016 med individuelle formelle kreditlinjer fra hvert deltagende land til deres respektive nationale afdelinger i den fælles afviklingsfond (SRF). En løsning med individuelle kreditlinjer fra de enkelte deltagende lande sikrer således også ligebehandling mellem eurolande og deltagende ikke-eurolande.

Regeringen kan ift. den permanente backstop acceptere et eventuelt kompromis, der indebærer en betinget overgang til den permanente backstop før 2024, og kan acceptere en ESM-løsning for eurolandene. Der lægges i den forbindelse vægt på, at der findes en supplerende løsning for ikke-eurolande, der sikrer ligebehandling i overensstemmelse med den tidligere erklæring fra ECOFIN.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om sagen er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 6. oktober 2015.

Dagsordenspunkt 4: Kommissionens ØMU-pakke af 21. oktober 2015

KOM(2015) 600, KOM(2015) 601, KOM(2015) 602, KOM(2015) 603

1. Resume

I forlængelse af ØMU-rapporten fra d. 22. juni fremlagde Kommissionen d. 21. oktober en pakke, som dels består af en meddelelse om Kommissionens nærmere planer for ØMU'en på kort sigt og dels konkrete forslag til nogle af meddelelsens elementer. Kommissionen bemærker, at initiativerne i pakken vil gælde for eurolandene, men at processen vedr. videreudvikling af ØMU'en er åben for alle EU-lande. Kommissionen vil præsentere pakken på ECOFIN d. 10. november, hvor der vil være en overordnet drøftelse, men hvor der ikke ventes truffet beslutninger.

Kommissionen oplyser i meddelelsen, at der allerede til november 2015 bliver lanceret et moderniseret europæisk semester (processen for koordinering af økonomiske politikker), med mere fokus på euroområdet, sociale forhold samt benchmarking og udveksling af bedste praksis mht. fx økonomiske reformer. Den økonomiske styring skal videreudvikles ved at simplificere den tekniske implementering af de finanspolitiske regler (uden at foretage ændringer i selve reglerne), samt styrke opfølgningen i proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP), hvor fokus på ubalancer i euroområdet som helhed også vil blive øget. Pakken indeholder også et konkret forslag om oprettelse af et system af nationale konkurrenceevnemyndigheder og en kommissionsbeslutning om oprettelse af et fælles uafhængigt finanspolitisk råd (et europæisk "DØR"). Mht. eurområdets eksterne repræsentation stiller Kommissionen forslag om en fælles repræsentation af eurolandene i IMF. Det finansielle samarbejde skal styrkes ved at intensivere færdiggørelsen af de allerede aftalte dele af bankunionen, og Kommissionen vil inden årets udgang stille forslag om at udvide bankunionen med en fælles indskydergaranti. Der skal endvidere arbejdes videre med kapitalmarkedsunionen. Kommissionen vil også arbejde videre med de langsigtede tiltag, som ifølge ØMU-rapporten skal gennemføres fra 2017 og frem til 2025. Der vil i løbet af 2016 blive nedsat en ekspertgruppe, der skal komme med inputs til dette arbejde.

Regeringen lægger generelt vægt på, at eventuelle nye ØMU-tiltag er åbne for alle EU-lande, der ønsker at deltage (herunder også ikke-eurolande), og er transparente for de lande, der ikke deltager. Desuden bør fokus for ØMU-arbejdet primært være en konsistent og konsekvent national efterlevelse og europæisk håndbævelse af de mange allerede vedtagne styrkelses af det økonomiske samarbejde fremfor nye og potentielt vidtgående ØMU-tiltag. Pakken fra Kommissionen af 21. oktober 2015 indeholder i det lys en række gode forslag, der kan skabe konkrete resultater og merværdi, mens andre er mere kontroversielle og rejser en række spørgsmål.

2. Baggrund

Der har de seneste år som led i EU's krisehåndtering og -forebyggelse løbende været debat om ØMU'ens fremtid. Emnet har flere gange været på dagsordenen i Det Europæiske Råd (DER), ECOFIN og andre rådsformationer.

Formændene for Kommissionen, DER, eurogruppen, ECB og Europa-Parlamentet offentliggjorde d. 22. juni 2015 en rapport om videreudvikling af ØMU'en ("ØMU-rapporten"), som indeholdt en række mere eller mindre specificerede forslag under overskrifterne "økonomisk union", "finanspolitisk union",

”finansiel union” og ”demokratisk kontrol, legitimitet og institutionelle styrkelser”, jf. samlenotat fremsendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 14. juli 2015.

3. Formål og indhold

I forlængelse af ØMU-rapporten fra 22. juni fremlagde Kommissionen d. 21. oktober en pakke, som dels består af en meddelelse om Kommissionens nærmere planer for ØMU'en på kort sigt og dels konkrete forslag til nogle af meddelelsens elementer. Indholdet i pakken ligger tæt op ad ØMU-rapporten. Pakken fokuserer på en række af de kortsigtede tiltag og ikke de langsigtede tiltag.

Det er forventningen, at Kommissionen vil præsentere pakken på ECOFIN d. 10. november, hvor der vil være en overordnet drøftelse, men hvor der ikke ventes truffet beslutninger.

Moderniseret europæisk semester

Kommissionen vil gennemføre en række ændringer af det europæiske semester, herunder 1) sikre øget fokus på euroområdet 2) sikre et større fokus på beskæftigelse og sociale forhold 3) fremme konvergens gennem brug af indikatorer (”benchmarking”) og fokus på bedste praksis og 4) understøtte reformer vha. EU's struktur- og investeringsfonde og teknisk assistance. Ændringerne kommer i forlængelse af den strømlining af semesteret, der allerede blev gennemført i 2015-semesteret, og som bl.a. indebærer færre og mere målrettede landeanbefalinger samt tidligere offentliggørelse af Kommissionens analyser og vurderinger af hvert EU-land, i form af de såkaldte landerapporter i februar. Kommissionen oplyser, at dette fokus vil blive opretholdt.

Øget fokus på euroområdet som helhed

Kommissionen vil i den kommende årlige vækstundersøgelse for 2016, der ventes offentliggjort d. 11. november 2015, sætte særlig fokus på de væsentligste finanspolitiske, økonomiske, sociale og finansielle prioriteter for euroområdet som helhed. Der lægges op til en drøftelse i eurogruppen om eurolandenes samlede finanspolitiske stramhedsgrad og til at de fælles udfordringer skal afspejles fuldt i de efterfølgende landespecifikke anbefalinger til de enkelte eurolande. Kommissionen ventes at fremrykke offentliggørelsen af anbefalingerne til euroområdet som helhed, så de kommer medio november, dvs. før de landespecifikke anbefalinger til alle EU-lande, der ventes offentliggjort i maj 2016. Der lægges op til, at prioriteterne for euroområdet skal drøftes i både Rådet, eurogruppen og i Europa-Parlamentet.

Øget fokus på beskæftigelse og sociale forhold

Kommissionen påtænker at udvide scoreboardet i den såkaldte varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer i 2016 med tre ekstra indikatorer for hhv. erhvervsfrekvens, ungdomsledighed og langtidsledighed. Formålet er i højere grad at inddrage beskæftigelses- og sociale aspekter i makrobalanceproceduren. Varslingsrapporten for 2016 ventes offentliggjort d. 11. november

2015. Kommissionen vil desuden fortsat forholde sig til EU-landenes sociale udfordringer i landerapporterne, der ventes offentliggjort i februar 2016.

Kommissionen påtænker ligeledes at udarbejde sociale konsekvensvurderinger – som det var tilfældet for Grækenland – ifm. eventuelle fremtidige finansielle hjælpeprogrammer.

Kommissionen opfordrer EU-landene til at øge involveringen af de nationale sociale parter, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer. Tilsvarende vil Kommissionen også selv i højere grad konsultere sociale parter både på nationalt niveau og på EU-niveau.

Kommissionen foreslår endvidere, at der på kort sigt udvikles fælles indikatorer ("benchmarks") for at sikre konvergens mod bedste praksis på beskæftigelses- og socialområdet. Kommissionen anfører, at den også påtænker at fremsætte en europæisk søjle vedr. sociale rettigheder (European pillar of social rights). Det præciseres ikke i Kommissionens pakke, hvad det indebærer.

Fremme af konvergens gennem benchmarking og bedste praksis

Kommissionen vil med det europæiske semester 2016 gradvist foreslå indikatorer (fx vedr. beskatning, ledighed, uddannelse, konkurrenceevne, erhvervsklima og offentlig forvaltning), identificere bedste praksis ift. fx økonomiske reformer, og udarbejde analyser på tværs af forskellige politikområder. Formålet er at stimulere en debat i forskellige rådsformationer og i eurogruppen om de væsentligste udfordringer og løsninger og fremme ejerskabet til EU-landenes reformdagsorden og reformimplementering. Det skal være med til at fremme det overordnede mål om at skabe vækst og jobs.

Fokuseret støtte til reformer via EU-fonde og teknisk assistance

Kommissionen lægger op til, at de europæiske struktur- og investeringsfonde i højere grad skal understøtte de væsentligste prioriteter i de landespecifikke anbefalinger under det europæiske semester. Der kan blandt andet gøres bedre brug af de eksisterende regler, der knytter disse fondes midler til sund økonomisk politik. De eksisterende regler indeholder et princip om makroøkonomisk konditionalitet for fondene (sammenhængsfonden, strukturfondene samt landdistrikts- og fiskerifonden). Det indebærer, at EU-midler helt eller delvist kan suspenderes, såfremt et EU-land ikke efterlever reglerne under Stabilitets- og Vækstpagten om at korrigere uforholdsmæssigt store underskud eller ikke indleverer en tilfredsstillende handlingsplan under proceduren for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen har endvidere etableret en strukturel reformstøttetjeneste ("Structural Reform Support Service"), hvor EU-landene kan få adgang til teknisk assistance ifm. gennemførelsen af reformer, herunder som opfølgning på de landespecifikke anbefalinger.

Forbedret økonomisk styring

Kommissionen ønsker at videreudvikle den økonomiske styring ved at simplificere gennemførelsen af de finanspolitiske regler samt styrke opfølgningen i proceduren for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, hvor fokus på ubalancer i euroområdet også vil blive øget. Der er samtidig stillet konkrete forslag af Kommissionen om oprettelse af et system af nationale konkurrenceevnemyndigheder og et fælles uafhængigt finanspolitisk råd (et europæisk "DØR").

Simplere og mere transparente finanspolitiske regler

Kommissionen lægger op til at simplificere gennemførelsen af de finanspolitiske regler, dvs. Stabilitets- og Vækstpagten og finanspagten, samt at øge gennemsigtigheden på følgende måder:

- Sikre konsistens mellem kravene til landenes mellemfristede mål for den strukturelle saldo (det såkaldte MTO) og gældsreglen (krav til nedbringelse af gæld over 60 pct. af BNP), således at overholdelse af MTO automatisk sikrer overholdelse af gældsreglen.
- Undersøge muligheden for at simplificere metoder og reducere antallet af indikatorer, der bruges i vurderingerne af landenes efterlevelse af de finanspolitiske regler, herunder de præventive regler (efterlevelse af mellemfristede mål for den strukturelle saldo) og de korrigerende regler (efterlevelse af henstillinger mhp. at sikre faktiske underskud under 3 pct. af BNP).
- Undersøge muligheden for at opdatere flerårige henstillinger under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP) undervejs, således at kravene skærpes, hvis økonomien uventet *forbedres* i løbet af henstillingsperioden. Der er allerede i dag mulighed for at få lempet kravene (konkret fristen), hvis økonomien uventet *forværres*.
- Evaluere implementeringen af finanspagten i national lov for de lande, som deltager i pagten.

En styrket procedure for makroøkonomiske ubalancer

Kommissionen vil foretage følgende ændringer mhp. at forbedre implementeringen af proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP):

- Øge gennemsigtigheden ved at offentliggøre et kompendium, der samler al information om MIP'en, præsentere dybdegående analyser af lande med ubalancer på en mere klar måde og mere eksplicit forklare baggrunden for Kommissionens beslutninger under proceduren.
- Sikre en passende opfølgning, når der identificeres uforholdsmæssigt store ubalancer i et land. Kommissionen vil bl.a. gennem dialog med landene involvere sig mere i opfølgningen på uforholdsmæssigt store ubalancer. Kommissionen vil også være mere klar og konsistent, når den placerer landene i forskellige kategorier af ubalancer og tage den korrigerende del af MIP'en (der aldrig er blevet brugt) i brug i særligt alvorlige tilfælde, som truer ØMU'ens funktionsmåde.

- Øge fokus på euroområdet som helhed ved i højere grad at inddrage hensyn til euroområdet i Kommissionens analyser og rapporter under MIP'en. Det oplyses, at MIP'en fortsat vil blive brugt til at korrigere skadelige eksterne underskud samt fremme reformer i lande med store og vedvarende betalingsbalanceunderskud.

Oprettelse af et system af nationale konkurrenceevneråd

Kommissionen har fremsat et forslag om, at Rådet vedtager en anbefaling til medlemslandene om at oprette nationale konkurrenceevneråd, som skal overvåge konkurrenceevneudviklingen og foreslå politiske tiltag mhp. at styrke konkurrenceevnen. Anbefalingen gælder eurolandene, men ikke-eurolande opfordres til at oprette lignende råd. Der lægges op til, at landene har frihed til at indrette rådene efter nationale præferencer, herunder evt. udpege eksisterende institutioner, dog indenfor nogle fælles retningslinjer (såsom uafhængighed fra regeringen). Det er meningen, at rådernes vurderinger af konkurrenceevnespørgsmål, herunder enhedslønomkostninger (lønudvikling relativt til produktivitetsudvikling) skal udgøre indspil til lønforhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter, men ikke gribe ind i eller harmonisere den nationale løndannelsesproces eller ændre på arbejdsmarkedets parter ansvar. Kommissionen vil få en koordinerende rolle ift. de nationale konkurrenceevneråd.

Oprettelse af et fælles uafhængigt finanspolitisk råd

Kommissionen har truffet en beslutning om at oprette et fælles uafhængigt finanspolitisk råd ("europæisk DØR"), som skal komme med uafhængige vurderinger af implementeringen af EU's finanspolitiske regelsæt. Disse vurderinger skal være vejledende og ikke indgå i direkte i beslutningsprocessen i konkrete sager. Det er meningen, at vurderingerne især skal lægge vægt på den horisontale konsistens i implementeringen af reglerne (dvs. ligebehandling af landene), særligt alvorlige overtrædelser af reglerne og hensigtsmæssigheden af den samlede finanspolitiske stramhedsgrad i hele euroområdet, såvel som på nationalt plan. Det fælles finanspolitiske råd skal indgå i et samarbejde med de nationale finanspolitiske råd og skal bestå af fem medlemmer. Medlemmerne nomineres af Kommissionen, men skal arbejde uafhængigt.

Oprettelse af en samlet ekstern repræsentation af eurolandene

Kommissionen har fremsat et forslag til Rådet om en beslutning om at igangsætte en proces, der skal munde ud i, at eurolandene får én samlet repræsentation i IMF senest i 2025. Der er lagt op til, at det er eurogruppeformanden, som skal repræsentere eurolandene i IMF's repræsentantskab (Board of Governors) og IMF's Internationale og Finansielle Komité (IMFC), mens der skal vælges en dedikeret eurolanderepræsentant til IMF's bestyrelse (Executive Board) ved afstemning blandt eurolandene.). Kommissionen lægger i en separat meddelelse desuden op til mere koordination blandt EU- og eurolandene i andre fora.

Mod en finansiel union

Kommissionen understreger i meddelelsen, at færdiggørelse af det styrkede bank-samarbejde (bankunionen) er et helt afgørende skridt imod fuldførelsen af ØMU'en. Kommissionen vil sammen med EU-landene arbejde på at sikre fuld implementering af de aftalte juridiske elementer, herunder af bankunionens fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter (SRM), bankunionens fælles tilsynsme-kanisme (SSM), de deltagende landes mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA), EU28-direktivet om rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) og EU28-direktivet om nationale indskydergarantiordninger (DGS). Kommissionen opfordrer EU-landene til hurtigt at opnå enighed dels om oprettelse dels af en brofinansieringsmekanisme indtil den fælles afviklingsfond er fuldt opbygget og dels om en permanent ”bagstopper” for afviklingsfonden, dvs. midlertidig offentlig finansiering, hvis den påkrævede anvendelse af bail-in og midler i afviklingsfonden ikke er tilstrækkelig til at dække omkostninger relateret til håndtering af nødlidende banker (der henvises til de relevante dele af samlenotatet for yderligere information).

Kommissionen vil endvidere inden udgangen af 2015 fremlægge et forslag til en fælles indskydergarantifond for landene i bankunionen, der under særlige vilkår ville kunne supplere de nationale indskydergarantiordninger. Ifølge Kommissionen skal den europæiske indskydergarantiordning være obligatorisk for eurolandene og åben for de EU-lande uden for euroen, der ønsker at blive en del af bankunionen.

Kommissionen vil også se på andre muligheder for at forbedre den finansielle lovgivning og makroprudentielle ramme (forebyggelse af systemiske risici).

Endelig fremhæver Kommissionen udviklingen af en kapitalmarkedsunion som en topprioritet. Kommissionen henviser til sin handlingsplan for kapitalmarkedsunionen offentliggjort d. 30. september. Der henvises til separat dagsordenspunkt på det kommende ECOFIN om rådskonklusioner om Kommissionens handlingsplan og de relevante dele af samlenotatet herom.

Øget demokratisk legitimitet

Kommissionen lægger op til at styrke Europa Parlamentets involvering i det europæiske semester bl.a. gennem flere plenardebatter om den årlige vækstundersøgelse, herunder forud for Kommissionens offentliggørelse heraf, og om de landespecifikke anbefalinger. Kommissionen vil også gøre øget brug af bilaterale møder med repræsentanter fra landene og styrke dialogen med nationale parlamenter.

ØMU-rapportens anden fase

I ØMU-rapporten fra 22. juni foreslås en række mere vidtgående tiltag, såsom en ’finanspolitisk union’ med et fælles budget samt en større grad af delt kompetence i den økonomiske politik mv., der sandsynligvis vil kræve ændringer af Traktaten, og som foreslås gennemført i perioden 2017-25. Kommissionen oplyser i den aktuelle meddelelse, at der i løbet af 2016 vil blive gennemført offentlige høringer

og etableret en ekspertgruppe, som skal komme med inputs til en hvidbog om disse langsigtede forslag, som Kommissionen vil præsentere i foråret 2017.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke fremlagt en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Kommissionens pakke af 21. oktober 2015 har som udgangspunkt ingen konsekvenser for dansk ret. Eventuel dansk deltagelse i konkrete forslag vil kunne indebære ændringer i dansk ret.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens pakke af 21. oktober 2015 har som udgangspunkt ingen statsfinansielle konsekvenser. Eventuelle direkte statsfinansielle konsekvenser af konkrete tiltag afhænger af den endelige udformning af disse tiltag og kan ikke vurderes nærmere på nuværende tidspunkt.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens pakke af 21. oktober 2015 har som udgangspunkt ingen statsfinansielle konsekvenser. Eventuelle direkte samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser af konkrete tiltag afhænger af den endelige udformning af disse tiltag og kan ikke vurderes nærmere på nuværende tidspunkt.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Et bredt flertal af EU-landene lægger generelt stor vægt på implementering og håndhævelse af allerede vedtagne styrkelser af det økonomiske samarbejde i de senere år i lyset af krisen, herunder styrkede finanspolitiske regler og samarbejdet om håndtering af makroøkonomiske ubalancer.

Der er en vis støtte til nye tiltag på kort og mellemlang sigt, der kan forbedre det allerede styrkede økonomiske samarbejde inden for de eksisterende traktatmæssige rammer, fx øget fokus på strukturreformer og styrkelse af det indre marked, herunder det finansielle indre marked.

11. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger generelt vægt på, at eventuelle nye ØMU-tiltag er åbne for alle EU-lande, der ønsker at deltage (herunder også ikke-eurolande), og er transparente for de lande, der ikke deltager.

Desuden finder regeringen, at fokus for ØMU-arbejdet primært bør være en konsistent og konsekvent national efterlevelse og europæisk håndhævelse af de mange styrkelser af det økonomiske samarbejde, som er vedtaget de senere år, og derudover enkelte målrettede forbedringer af det økonomiske samarbejde, fremfor nye større ØMU-tiltag.

Det er i det lys positivt, at meddelelsen indeholder en række velbegrundede forslag om kortsigtede forbedringer, der netop fokuserer på at gennemføre og håndhæve de mange vedtagne styrkelser, herunder øget fokus på strukturreformer og håndtering af makroøkonomiske ubalancer, ligesom der bl.a. er fokus på udvikling af det indre marked, herunder via en kapitalmarkedsunion. Det er ligeledes positivt, at der lægges op til at intensivere færdiggørelsen af de allerede aftalte dele af bankunionen.

Regeringen lægger vægt på, at det europæiske semester fortsat skal være for EU28. Drøftelser og udveksling af erfaringer om økonomisk politik og reformer er relevant for alle EU-lande, ikke kun for eurolandene. Regeringen ser derfor en risiko for, at Kommissionens intention om at håndtere anbefalingerne til euroområdet under ét særskilt før landeanbefalingerne til alle EU-lande i praksis kan resultere i en opsplitning af semesteret for euro- og ikke-eurolande, som ikke er hensigtsmæssig eller i dansk interesse, og vil arbejde for at det europæiske semester i så høj grad som muligt fortsat skal være et integreret samarbejde for alle EU-lande.

Regeringen støtter, at de eksisterende regler vedr. sammenhængen mellem EU's strukturfonde og den økonomiske styring i EU udnyttes fuldt ud mhp. også at fremme implementering af de reformer m.v., som fremgår af de landespecifikke anbefalinger.

Regeringen er villig til at se nærmere på de endnu ikke konkretiserede overvejelser om at gøre gennemførelsen af de finanspolitiske regler mere simple og gennemskuelige. Det er dog afgørende, at det ikke fører til svækkelser af reglerne.

Et fælles uafhængigt finanspolitisk råd, der vurderer landenes efterlevelse af de fælles finanspolitiske regler, og evt. også Kommissionens håndhævelse af de fælles regler, kan principielt indebære nogle fordele i form af fx styrket fokus på gennemførelsen af reglerne. Der er dog en række uafklarede spørgsmål. Det bør blandt andet afklares, hvilken rolle rådet konkret skal have, hvordan der sikres reel uafhængighed fra Kommissionen (der står for udpegelsen af medlemmerne) og hvordan det sikres, at de nationale finanspolitiske råd respekteres. Det bemærkes desuden, at det er uklart, om det finanspolitiske råd skal beskæftige sig med euroområdet eller hele EU, men at det finanspolitiske regelsæt gælder alle EU28-lande.

Regeringen er enig i behovet for at sikre en mere effektiv udnyttelse af proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP), så proceduren i højere grad bidrager til fremme af strukturreformer på nationalt niveau. Den korrigerende del af MIP'en bør bruges aktivt til at understøtte dette.

Kommissionens forslag til oprettelse af nationale konkurrenceevnemyndigheder kan indebære nogle fordele, fx at sådanne myndigheder kan bidrage til at fremme gennemførelsen af reformer, der styrker konkurrenceevnen og rammerne for øget vækst. Der er dog fortsat mange uafklarede spørgsmål. Der bør blandt andet sikres en afklaring af institutionens mere præcise rolle, Kommissionens koordinerende funktion og samspillet med arbejdsmarkedets parter. Eventuelle nye institutioner bør skabe reel merværdi ift. de eksisterende strukturer.

Regeringen støtter ikke yderligere institutionalisering blandt eurolandene, herunder som udgangspunkt heller ikke Kommissionens konkrete forslag om, at der oprettes en samlet eurolande-repræsentation i IMF. Det risikerer at skabe yderligere barrierer mellem euro- og ikke-eurolande og kan derfor udgøre en udfordring for Danmark. Det er endvidere uklart, hvorledes en fælles ekstern repræsentation reelt vil bidrage til en mere velfungerende ØMU eller forebygge kriser inden for ØMU'en.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

ØMU-rapporten fra de fem formænd er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN d. 14. juli 2015 (skriftligt).

Dagsordenspunkt 5: Klimafinansiering

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet den 10. november. I konklusionerne bekræfter EU-landene deres støtte til de udviklede landes mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 til klimainvesteringer i udviklingslandene. Disse penge skal komme fra bl.a. offentlige (bilaterale og multilaterale) og private kilder. Konklusionerne fremhæver desuden EU's bidrag til klimafinansiering i 2014 og 2015, herunder EU-landenes væsentlige bidrag til Den Grønne Klimafond. Konklusionerne indeholder derudover EU's prioriteter for klimafinansiering i en ny global klimaaftale, hvor det bl.a. understreges, at EU ser et behov for, at alle parter bidrager på klimafinansieringsområdet. Konklusionerne understreger endvidere vigtigheden af privat klimafinansiering, mens det understreges, at privat finansiering skal supplere offentlig finansiering. Det understreges endelig, at EU vil gøre en indsats for at kanalisere midler til de mest sårbare landes tilpasning til klimaforandringerne.

Regeringen kan generelt støtte vedtagelse af rådskonklusionerne samt linjen i udkastet. En vedtagelse af rådskonklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Konklusionerne indeholder således ikke i sig selv nye konkrete fremadrettede forpligtelser vedrørende klimafinansiering. Indgåelsen af en global klimaaftale vil kunne have samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser afhængig af aftalens udformning.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og især forberedelserne af den 21. partskonference (COP21) i Paris den 30. november til 11. december 2015. Det er forventningen, at der på COP21 vil skulle opnås enighed om en global klimaaftale. Klimafinansiering vil i den forbindelse spille en væsentlig rolle. Klimafinansiering er en bred betegnelse for de midler, der mobiliseres for at understøtte de fattigste landes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's prioriteter for dette område forud for COP21.

Det forventes, at rådskonklusionerne vil fremhæve, at EU står ved de udviklede landes forpligtelse fra COP15 i København om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra en række forskellige kilder. Samtidig ventes konklusionerne at understrege behovet for, at alle udviklede lande bidrager til opfyldelsen af denne målsætning.

Konklusionerne forventes desuden at fremhæve EU's bidrag til klimafinansiering i 2014 og EU's forventede bidrag i 2015.

Endvidere ventes konklusionerne at byde OECD og tænketanken Climate Policy Initiative's rapport om status for mobiliseringen af klimafinansiering velkommen, samtidig med at EU ser frem til videreudvikling af opgørelsesmetoderne, der kan give et mere komplet billede af klimafinansieringen.⁶ EU ventes desuden at bekræfte sin villighed til at rapportere om klimafinansiering til FN, ligesom EU gerne ser bestemmelser om transparens i en ny klimaaftale (inklusiv mere åbenhed om klimafinansiering mellem udviklingslande). I den forbindelse anerkender EU de vigtige klimafinansieringsbidrag fra en række udviklingslande og opfordrer samtidig flere lande til at bidrage i overensstemmelse med deres økonomiske formåen.

Konklusionerne ventes derudover at fremhæve EU's prioriteter for klimafinansiering i en global klimaaftale. Det ventes bl.a. at fremgå, at EU støtter en dynamisk tilgang, som skal sikre, at aftalen kan tilpasses, så den bl.a. kan tage højde for den løbende udvikling i parternes evne til at bidrage. Det ventes også fremhævet, at EU ønsker, at den globale klimaaftale skal opfordre til effektiv brug af offentlige midler. Det ventes ydermere nævnt, at privat klimafinansiering vil spille en nøglerolle i bekæmpelsen af klimaforandringerne, men også at privat klimafinansiering skal supplere offentlig finansiering.

Konklusionerne ventes ydermere at fokusere på betydningen af rammevilkårene for investeringer i reduktions- og tilpasningsindsatser. Det omfatter bl.a. regulering, der fremmer klimarelevante investeringer, herunder en pris på CO₂-udledninger ("carbon pricing") og reformer af subsidier, som er skadelige for miljø/klima og økonomien.

Konklusionerne ventes at fremhæve vigtigheden af at støtte udviklingslandenes tilpasningsindsatser, ligesom behovet for kapacitetsopbygning understreges.

Det ventes endvidere, at konklusionerne vil byde operationaliseringen af Den Grønne Klimafond velkommen og samtidig fremhæve, at EU har bidraget med en væsentlig del (knap 50 pct.) af de ca. 10 mia. USD, som fonden indtil videre har modtaget tilsagn om.⁷

Endelig forventes konklusionerne at byde resultatet af konferencen om udviklingsfinansiering i Addis Ababa i juli 2015 og de 17 nye verdensmål for 2030 vedtaget i New York i september 2015 velkommen. I den forbindelse understreges det, at EU har genforpligtet sig til at nå FN's målsætning om at levere 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand inden for de nye 2030-måls tidshorisont. Det bemærkes i den forbindelse, at integrering af klimahensyn ("mainstreaming") i udviklingsbistanden fortsat vil være vigtig for EU.

⁶ OECD og tænketanken Climate Policy Initiative (CPI) præsenterede den 9. oktober en rapport, der giver det til dato mest robuste samlede bud på status for de udviklede landes mobilisering af offentlig og privat klimafinansiering til udviklingslande. Deres estimat er, at ca. 52 mia. USD blev mobiliseret i 2013 og ca. 62 mia. USD i 2014.

⁷ Den Grønne Klimafond blev formelt oprettet ved beslutning på COP16 i Cancún i 2010. Fonden er tiltænkt en central rolle i kanaliseringen af klimafinansiering til udviklingslandene. Efter kapitalisering af fonden i 2014 er det forventningen, at fondens bestyrelse vil træffe den første beslutning om støtte til projekter i udviklingslande på et møde 2.-5. november 2015.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ikke i sig selv konsekvenser for statsfinanserne, men eventuelle nye finansieringsforpligtelser i forbindelse med indgåelse af en ny global klimaaf tale vil kunne have statsfinansielle konsekvenser.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at opgøre sådanne eventuelle statsfinansielle konsekvenser nærmere.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske, herunder erhvervsøkonomiske, konsekvenser.

Indgåelsen af en global klimaaf tale kan være forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger. Omfanget heraf afhænger bl.a. af udformningen af en global klimaaf tale.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

11. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen lægger vægt på, at EU står ved de udviklede landes tilsagn fra COP15 i København om at levere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder. Regeringen mener på baggrund af OECD's rapport fra oktober, at de udviklede lande er godt på vej til at opfylde denne målsætning i 2020, og regeringen vil fortsat bidrage hertil.

Danmark og EU mobiliserer allerede betydelig klimafinansiering. For eksempel har EU's medlemslande sammenlagt bidraget med næsten 50 procent af den samlede støtte til Den Grønne Klimafond, som både Danmark og EU ser som et centralt element i den fremtidige klimafinansieringsarkitektur.

Regeringen lægger vægt på behovet for at få den maksimale effekt ud af den eksisterende klimafinansiering. Offentlige midler vil ikke være tilstrækkelige til at nå målsætningen om at holde den globale temperaturstigning under 2 grader, og mobilisering af privat klimafinansiering vil således være afgørende for at løse klimaudfordringerne. Derfor støtter regeringen, at EU fortsat fokuserer på behovet for at fremme gode rammevilkår, som kan adressere barrierer for at mobilisere privat klimafinansiering.

Derudover støtter regeringen EU's prioriteter om, at alle lande skal bidrage til at mobilisere klimafinansiering efter bedste evne og udviklingsniveau. Klimaudfordringerne er globale, og der er derfor behov for, at alle lande bidrager. Flere lande, som i FN's Klimakonvention fra 1992 er kategoriseret som ulande, har reelt nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Regeringen støtter endvidere, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer.

Endelig støtter regeringen EU's genforpligtelse om at nå FN's målsætning for udviklingsbistand på 0,7 pct. af BNI samt behovet for at integrere klimahensyn i udviklingsbistanden.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6: Opfølgning på G20 finansministermøde og IMF årsmøde i Lima 8.-9. oktober 2015

1. Resume

Det luxembourgske formandskab og Kommissionen ventes at afrapportere fra drøftelserne på G20 finansministermødet og IMF årsmødet 8-9. oktober 2015. Drøftelserne på G20 mødet fokuserede på den økonomiske situation, finansiell regulering og tilsyn og internationalt skattesamarbejde. Drøftelserne i IMF fokuserede på den økonomiske situation, finansiell regulering og tilsyn, fremme af vækst og 2010-kvotereformen.

2. Baggrund

I forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder den 8.-11. oktober 2015 afholdtes møder blandt G20-landenes økonomi- og finansministre samt centralbankchefer samt møder i IMF's ministerkomité, International Monetary and Financial Committee (IMFC). På G20-mødet var EU repræsenteret ved det luxembourgske formandskab og Kommissionen i fællesskab. I IMFC var EU-landene repræsenteret via deres respektive IMF-valgkredse samt via det luxembourgske EU-formandskab. Det luxembourgske formandskab og Kommissionen ventes at orientere ECOFIN om drøftelserne på G20 finansministermødet og IMF årsmødet 8-9. oktober 2015.

3. Formål og indhold

Formandskabets og Kommissionens afrapportering fra G20 ventes at lægge vægt på flg. temaer:

Den økonomiske situation

Den økonomiske aktivitet er styrket i en række økonomier, men den globale vækst er beskeden og ujævn, herunder som følge af risici i en række nye vækstøkonomier (emerging markets). Den økonomiske udvikling påvirkes fortsat af usikkerheden på råvare- og finansmarkederne. Fire prioriteter blev fremhævet: i) centralbanker bør fortsætte med en lempelig pengepolitik ii) den finansielle konsolidering bør være vækstvenlig og samtidig sikre de offentlige finansers holdbarhed på længere sigt iii) svagheder i den private sektors balance bør adresseres iv) vækstøkonomierne bør anvende makroprudentielle tiltag. Der er fortsat behov for at sikre yderligere fremskridt i implementeringen af G20 vækststrategierne.

Finansiell regulering og tilsyn

G20 støttede aftalen om fælles rammer for landenes krav til globalt systemisk vigtige bankers bufferkapacitet til absorbering af tab i tilfælde af konkurs eller afvikling (TLAC), som opnået i FSB (Financial Stability Board).

Internationalt skattesamarbejde

G20 støttede OECD-handlingsplanen rettet mod skatteunddragelse, BEPS ("Base Erosion and Profit Shifting"). Handlingsplanen er nu færdig, og G20 understreger behovet for konsistent implementering af handlingsplanen.

ECOFIN ventes at modtage en afrapportering fra det luxembourgske formandskab og Kommissionen om drøftelserne i IMF's ministerkomité, International Monetary and Financial Committee (IMFC). Afrapporteringen ventes at lægge vægt på følgende:

Den økonomiske situation

Den økonomiske aktivitet er styrket i visse økonomier, men den globale vækst er beskeden og ujævn. I de udviklede økonomier forventes der en moderat bedring, bl.a. som følge af lave råvarepriser og den lempelige pengepolitik. Produktivitetsudviklingen er dog fortsat svag. Det understreger nødvendigheden af vækstskabende strukturreformer. Flere vækstøkonomier oplever en reduktion i den økonomiske aktivitet.

Finansiel regulering og tilsyn

Der er fortsat behov for at styrke modstandsdygtigheden i den finansielle sektor, bl.a. ved oprydningen af bankernes balance, håndtering af misligholdte lån og, hvis nødvendigt, overvågning af markedslivlighed. Stærke makroprudentielle regelsæt er fortsat nødvendige for at sikre finansiell stabilitet.

Fremme af væksten

Implementeringen af strukturreformer er afgørende for at løfte produktiviteten, den potentielle vækst og levestandarden generelt. Blandt de udviklede økonomier vil der være behov for at styrke erhvervsfrekvensen blandt kvinder, styrke innovation og investeringer, mens der i vækstøkonomierne vil være behov for at forbedre erhvervs klimaet, institutioner og governance, uddannelser og infrastruktur.

IMF reformer

Implementeringen af 2010 kvotereformerne udestår stadig. USA opfordres fortsat til at ratificere aftalen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen erhvervs- eller samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20- og IMF-arbejdet som helhed at have positive samfunds-

økonomiske konsekvenser i det omfang, at det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiel stabilitet.

9. Høringer

Ikke relevant.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage afrapporteringen fra IMF- og G20-møderne til efterretning.

11. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side forventer man at kunne tage afrapporteringen fra IMF- og G20-møderne til efterretning.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. EU's koordinerede holdninger forud for møderne blev forelagt Europaudvalget i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN 6. oktober 2015.

Dagsordenspunkt 7: Ophævelse af rentebeskatningsdirektivet

KOM(2015) 129

1. Resume

ECOFIN ventes på mødet den 10. november 2015 at ophæve rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) pr. 1.januar 2016. Sagen ventes vedtaget uden drøftelse (som et A-punkt).

ECOFIN vedtog den 9. december 2014 et forslag om ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (2011/16/EU), der udvider anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger om betalinger mv. fra finansielle institutter i et EU-land til modtagere i et andet EU-land. Der er et stort overlap mellem rentebeskatningsdirektivet og det ændrede direktiv om administrativt samarbejde, der generelt også dækker rentebetalinger omfattet af rentebeskatningsdirektivet, hvor direktivet om administrativt samarbejde har forrang.

Rentebeskatningsdirektivet har derfor alene en marginal betydning efter vedtagelsen af direktivet om administrativt samarbejde, og fordelene ved at opretholde direktivet overskygges af byrderne ved at opretholde rentedirektivets system ved siden af direktivet om administrativt bistand. Ophævelse af rentebeskatningsdirektivet vil medføre et ubetydeligt tab af skatteprovenu, og det vil medføre en administrativ lettelse for såvel SKAT som erhvervslivet.

Forslaget om ophævelse af rentebeskatningsdirektivet følger en enstemmig opfordring af 9. december 2014 fra ECOFIN til Kommissionen om at fremsætte et forslag herom.

2. og 3. Baggrund og indhold

Rentebeskatningsdirektivet

Direktivet om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, dvs. Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF)⁸, skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i ét EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til modtagerens skattemyndigheder.

ECOFIN vedtog den 9. december 2014 et ændret direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som udvider anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger om betalinger mv. fra finansielle institutter i et EU-land til modtagere i et andet EU-land, og som er baseret på globale standarder for automatisk informationsudveksling. Direktivet træder i kraft 1. januar 2016. Dermed vil langt den overvejende del af rentebeskatningsdirektivet overflødiggjort, idet direktivet om administrativt samarbejde generelt dækker rentebetalinger omfattet af rentebeskatningsdirektivet. ECOFIN opfordrede derfor enstemmigt Kommissionen til at fremsætte forslag om en ophævelse af rentebeskatningsdirektivet.

Forslaget om ophævelse af rentebeskatningsdirektivet

⁸ Den 24. marts 2014 vedtog Rådet en ændring af rentebeskatningsdirektivet. Ændringen indeholder en række tekniske ændringer bl.a. vedrørende de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Formålet med ændringen er at gøre direktivet mere modstandsdygtigt over for omgælse.

Kommissionen har den 18. marts 2015 fremsat et forslag til rådets direktiv om ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF. Forslaget går ud på at ophæve rentebeskatningsdirektivet.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF-traktatens artikel 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemsstaterne (og uden Europa-Parlamentet som medlovgiver).

Formålet med at ophæve rentebeskatningsdirektivet er at sikre, at der kun er én standard, der gælder for automatisk informationsudveksling vedrørende finansielle konti inden for EU, og at undgå situationer, hvor der bliver anvendt to standarder sideløbende.

Rentebeskatningsdirektivet vil efter ikrafttrædelsen af det ændrede direktiv om administrativt samarbejde alene finde anvendelse i nogle få situationer. Det er således alene juridiske personer (selskaber, fx finansielle virksomheder), der er indberetningspligtige om fx rentebetalinger ifølge det ændrede direktiv om administrativt samarbejde, mens også fysiske personer kan være indberetningspligtige efter rentebeskatningsdirektivet. Det er dog også netop juridiske personer såsom finansielle virksomheder, som altovervejende er relevante i forhold til reglernes mål om indberetningspligt til myndighederne mhp. at sikre korrekt beskatning. Det reviderede direktiv om administrativt samarbejde dækker således i praksis det væsentlige, mens rentebeskatningsdirektivets betydning herefter vil være minimal. Derudover indeholder det ændrede direktiv om administrativt samarbejde undtagelser for finansielle produkter, hvor risikoen for skatteunddragelse er lav. Det drejer sig f.eks. om skattebegunstigede ordninger, såsom børne-, bolig-, og uddannelsesopsparing, spærrede konti, og andre konti, som ligner disse.

Fordelen ved at lade de to direktiver fungere sideløbende vil således være minimal. Eksistensen af to retsinstrumenter med næsten samme anvendelsesområde vil desuden gå ud over klarheden og retssikkerheden, og der vil være byrder forbundet med at skulle anvende to sideløbende indberetnings- og udvekslingssystemer for såvel de indberetningspligtige virksomheder som myndighederne. Omkostningerne hertil vil veje tungere end fordelene ved den minimale ekstra dækning, som rentebeskatningsdirektivet giver.

Den foreslåede ophævelse af rentebeskatningsdirektivet er samordnet tidsmæssigt med anvendelsen af det ændrede direktiv om administrativt samarbejde, der træder i kraft den 1. januar 2016. Det vil sige, at rentebeskatningsdirektivet ophæves pr. 1. januar 2016, mens direktivets regler om indberetning og udveksling af oplysninger mellem medlemslandene fortsat finder anvendelse, indtil oplysningerne vedrørende 2015 er indberettet og udvekslet.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres om direktivforslaget i overensstemmelse med TEUF artikel 115. Europa-Parlamentet kom den 27. oktober 2015 med deres udtalelse. Europa-Parlamentet støtter ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet..

5. Nærhedsprincippet

Forslaget går ud på at ophæve en fælles retsakt. Dette kan alene ske ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

De regler, som implementerer rentebeskatningsdirektivet i dansk ret, findes i skattekontrolloven og kildeskatteloven. En ophævelse af rentebeskatningsdirektivet vil indebære, at disse regler vil skulle ophæves pr. 1. januar 2016, hvor de nye regler, der følger af direktivet om administrativt samarbejde, træder i kraft.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Den foreslåede ophævelse af rentebeskatningsdirektivet vil alene medføre en ubetydelig reduktion af SKATs kontrolmuligheder, da langt de fleste konti omfattet af direktivet fortsat vil blive indberettet efter direktivet om administrativt samarbejde. Det vurderes, at det deraf følgende mindreprovenu vil være ubetydeligt.

8. Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser, da de fleste konti omfattet af direktivet fortsat vil blive indberettet efter direktivet om administrativt samarbejde. Erhvervsøkonomisk vil ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet føre til en lettelse af den administrative byrde, da man alene vil skulle anvende én standard for automatisk informationsudveksling vedrørende finansielle konti inden for EU.

9. Høringer

Direktivforslaget vil blive sendt i høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS, CEVEA, Dansk Erhverv, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, DVCA, Erhvervsstyrelsen, Finans & Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, FSR-danske revisorer, InvesteringsFondsBranchen, Kraka, Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, SKAT, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefagligt.

Høringen har ikke givet anledning til nogen bemærkninger.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådets opfordring til Kommissionen om at fremsætte et forslag om ophævelse af rentebeskatningsdirektivet blev vedtaget enstemmigt den 9. december 2014. Det må derfor forventes, at alle 28 EU-lande støtter forslaget.

11. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forslaget om ophævelse af rentebeskatningsdirektivet.

Fra dansk side støtter man en EU-ramme for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der er konsistent med den globale standard. Dette er sikret gennem det reviderede direktiv om administrativt samarbejde. Dette direktiv udvider anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger og dækker generelt rentebetalinger omfattet af rentebeskatningsdirektivet, og bevirker således, at rentebeskatningsdirektivets reelt kun vil have en marginal praktisk betydning. Herefter vil byrderne for den finansielle sektor og skatteadministrationerne ved en opretholdelse af rentebeskatningsdirektivet ikke længere stå mål med det minimale udbytte af rentebeskatningsdirektivet.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat af 15. april 2015. Sagen om det ændrede direktiv om administrativt samarbejde fsva. informationsudveksling om betalinger mv. fra finansielle institutter, har været forelagt Folketingets Europaudvalg senest den 7. oktober forud for ECOFIN den 14. oktober 2014.